

Fekete Farkas Tímea

Magyar-angol szakos tanár, Fiilek,
e-mail: feketefarkastimea@gmail.com

„Buzzzzz group”, avagy intenzív véleménycsere a tanórán

Minden tanóra elhagyhatatlan része, amikor a tanulók teret kapnak arra, hogy valamilyen módon megnyilvánuljanak – válaszoljanak a kérdésünkre, ők kérdezzenek, feladatot oldjanak vagy véleményt mondjanak. A vélemény megalkotása nem könnyű feladat, viszont nagyon fontos, hogy a tanulók kritikus gondolkodása fejlődjön, s tudjanak, illetve merjenek véleményt alkotni. Ezt a tevékenységet folyamatosan gyakoroltatni kellene velük, hiszen később, életük minden részében szükségük lesz rá.

Az oktatásban minden órán teret kaphat a véleményalkotás gyakorlása. Irodalomórán például az egyes szereplőkről és azok cselekedeteiről fejthetik ki gondolataikat a diákok; történelemórán állást foglalhatnak egy-egy uralkodói program mellett vagy ellen; zeneórán az egyes zenei stílusokkal szemben fejthetik ki a álláspontjukat; etikaórán valamilyen erkölcsi kérdésben fejthetik ki véleményüket; stb. Tudatosítanunk kell, hogy a vélemények eltérőek lehetnek, és minden véleményt egyformán értékesnek kell nyilvánítanunk. A legfontosabb, hogy magát a véleményformálást értékeljük, arra buzdítsuk a diákokat, hogy osszák meg nyilvánosan is a gondolataikat. De hogyan lehet erre rábírnunk a tanulókat?

Létezik egy módszer, amely már nem új keletű, ám annál effektívebb. A neve angolosan **Buzz group**, avagy **Zümmögő csoport**. A név a módszer során tapasztalt kiscsoportos véleménycserek kisebb hangját, „zümmö-

gését” hivatott megidézni, hiszen ezt a módszert alkalmazva, szinte biztos, hogy egy tanuló sem marad csendben.

A tanár feladata egy bizonyos probléma vagy kérdéskör felvetése, amelyre különböző nézetek alapján különböző megoldások, vélemények születnek. Nagyon fontos konkrét kérdéseket, illetve feladatokat adni a tanulóknak, hogy ne akadjanak el. A módszer lényege, hogy az osztályt 2-3, maximum 3-4 tagú csoportokra osztjuk, s úgy is ültetjük, hogy ne zavarják egymást a munkában. A tanár elmondja az alapvető információkat, meghatározza a csoportok részére álló időt (10-15 percnél ne legyen több), s minden csoportnak kiosztja az előre kinyomtatott kérdéseket. Ezek után a csoportok megvitatják a kérdéseket, elkezdődik az intenzív véleménycsere, majd a végző konklúzió papírra vetése. Az idő letelte után a csoport közösen beszámol az eredményeiről: mindenki hozzátesz egy-egy gondolatot a témához. A vita eredményét a tanár a táblára jegyzeteli, s miután mindenki elmondta a véleményét, közös összegzésre kerül sor.

A lényeg ennyi. Érdekes, üde, mindenkit megmozgató módszer. Több mindenre fel lehet használni, csak a tanár kreativitása szab határt. Én nagyobb gyerekeknél használok összegző órákon. Nagyon szerethetően dolgozható fel vele pl. a *Csongor és Tünde*, a *Hamlet*, a *Különös házasság* vagy bármilyen egyéb szöveg. A tanulók szeretik, s szerintem ez a lényeg!

Játékra fel!

Horváth Géza

Nyugalmazott pedagógus,
a Katedra Matematikaverseny
szervezője; lakhely: Zseliz,
e-mail: horvath.geza@slovanet.sk

Alig ültek el az ötvenéves Tanítókórus jubileumi koncertjének az akkordjai, máris készülni kellett egy másik nagy eseménysorozatra. Mintegy születésnap ajándékként egy háromhetes amerikai turné „hullott” a kórus ölébe. Bevallom, az „ölébe hullott” némi túlzás, hiszen a kórus elnökének, *Hecht Annának* türelmesen és rámenősen kellett kilincselnie azért, hogy a vendégszereplés anyagi hátterének másik felét valahogyan előteremtse. Az egyik felét ugyanis az egyesült államokbeli vendéglátók *Poznán Béla püspök* irányításával összegyűjtötték. Szponzorok (*Fóthy János*, *Bajkay Béla* és *Nagy Ágnes*) és maguk a kórustagok járultak hozzá a repülőút költségeihez. Az utazást sokan nem tudták vállalni. Többnyire nem a kiadások, hanem a szokatlan időpont miatt. Nem szerencsés dolog októberben három hétre „kiesni” az iskolából. Voltak, akik a várható megterhelés miatt mondtak nemet, hiszen három hét alatt 16 teljes estét betöltő hangversenyt adni még akkor is fárasztó, ha a műsor egy részét minden alkalommal az énekkart Amerikába elkísítő somorjai *Csalló zenekar* töltötte ki. Akik ennek ellenére vállalták az utat, ritkán panaszkodtak fáradtságra. A rengeteg kanadai és egyesült államokbeli látóival, az amerikai magyarok közvetlensége, művészettisztelete minden nehézséget feledtetett.

A schwechati repülőtérrel felszálló gépünk megközelítőleg 9 óra múlva landolt a torontói repülőtéren, ahol *Vass Zoltán* lelkész várt bennünket. Toronto Kanada legnagyobb városa (kb. 5,5 millió lakossal). A helybeliek elmondása szerint területe akkora, mint Bács-Kiskun-megyéé. Ezt mi is megtapasztaltuk: turnénk első állomásán családoknál laktunk, többségünkkel másfél-két óráig kellett autózniuk vendéglátóinknak a szállásról a református templomig vagy a fellépés helyszínéig.

A kórustagok legtöbbször járt Amerikában. Bár az amerikai filmekből

